

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (ประเด็นความรู้: การบริการวิชาการ)

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง _____ ดร. วรณิชา วสุรัตน์ _____ คณะวิชา/หน่วยงาน _____ สถาบันภาษาอังกฤษ _____

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก _____ ดร.กาญจนา ชีวาสุขถาวร _____ คณะวิชา/หน่วยงาน _____ สถาบันภาษาอังกฤษ _____

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

อาจารย์ประจำสถาบันภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรังสิต มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเตรียมเอกสารประกอบการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตในระดับปริญญาตรี

4. เรื่องที่เล่า

การนำความรู้ภาษาอังกฤษไปปรับใช้ในแวดวงพุทธศาสนา โดยทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการร่วม (co-editor) ช่วยตรวจหนังสือบทสวดมนต์ภาษาอังกฤษ (chanting book) และเพิ่มเติมเนื้อหาบทสวดอัญเชิญเทวดากลับ (เทวะตายุโยชะนะคาถา) ที่จัดทำโดยมูลนิธิพุทธระฆังหามเตตา ซึ่งตั้งอยู่ ณ เลขที่ 59/9 หมู่ 10 ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และมูลนิธิบุญญานภาพ ซึ่งตั้งอยู่ ณ เลขที่ 134 หมู่ 9 ตำบลแม่ปะ อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

ผู้เล่าเรื่องมีความสนใจเป็นพิเศษในพุทธศาสนาโดยจะเข้าร่วมการปฏิบัติธรรมอยู่เสมอ หลังจากเดินทางไปปฏิบัติธรรมได้ระยะหนึ่ง ผู้เล่าเรื่องก็ได้รับการติดต่อจากมูลนิธิพุทธระฆังหามเตตาให้ช่วยตรวจหนังสือบทสวดมนต์ภาษาอังกฤษ (chanting book) และเพิ่มเติมเนื้อหาบทสวดอัญเชิญเทวดากลับ (เทวะตายุโยชะนะคาถา) ลงในหนังสือบทสวดมนต์ภาษาอังกฤษดังกล่าวซึ่งได้นำไปใช้หลักสูตรการปฏิบัติธรรม (Meditation Course) ของมูลนิธิพุทธระฆังหามเตตาที่จัดขึ้นในประเทศออสเตรเลียเมื่อเดือนมกราคม 2563 ที่ผ่านมา

6. วิธีการขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางการแก้ไข

งานตรวจหนังสือบทสวดมนต์ภาษาอังกฤษ (chanting book) และเพิ่มเติมเนื้อหาบทสวดอัญเชิญเทวดากลับ (เทวะตายุโยชะนะคาถา) นี้สามารถแบ่งออกได้เป็นสามงานย่อย คือ การตรวจสอบการใช้ภาษา (edit) การพิสูจน์อักษร (proofread) และการเพิ่มเติมนิยามภาษาไทยและคำบาลีภาษาอังกฤษของบทสวดอัญเชิญเทวดากลับ (เทวะตายุโยชะนะคาถา) ซึ่งภาษาไทยและคำบาลีภาษาอังกฤษที่เพิ่มเติมเข้าไปนั้นเป็นข้อมูลจากผู้เล่าเรื่องได้มาจากการค้นคว้าหาข้อมูลจากหนังสือสวดมนต์หลักของมูลนิธิและอินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ เพื่อให้งานตรวจหนังสือบทสวดมนต์ภาษาอังกฤษ (chanting book) และเพิ่มเติมเนื้อหาบทสวดอัญเชิญเทวดากลับ (เทวะตายุโยชะนะคาถา) ประสบความสำเร็จ ผู้เล่าเรื่องมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานดังนี้

1. ตรวจสอบการใช้ภาษาไทยและคำแปลภาษาอังกฤษของหนังสือบทสวดมนต์ จัดระเบียบเนื้อหาในรูปแบบให้

เหมาะสม และเพิ่มเติมภาษาไทยและคำบาลีภาษาอังกฤษของบทสวดอัญเชิญเทวดากลับ (เทเวศดาอุยโยชนะคาถา) ลงในไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับมาจากมูลนิธิ

2. จัดพิมพ์ไฟล์ดังกล่าวออกมาอ่านเนื้อหาที่แก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมดโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งเขียนแก้ไขเนื้อหาส่วนที่เห็นว่าควรได้รับการแก้ไขลงในเอกสาร

3. แก้ไขเนื้อหาลงในไฟล์ตามที่เขียนแก้ไขไว้เอกสารตามข้อ 2

4. จัดส่งไฟล์ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วให้แก่บรรณาธิการร่วมอีกท่านหนึ่งของมูลนิธิเพื่อตรวจทานอีกหนึ่งรอบ

5. พิจารณาคำแนะนำของบรรณาธิการร่วมและปรับแก้เนื้อหาที่เห็นสมควรตามคำแนะนำลงในไฟล์

6. ส่งไฟล์ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วกลับไปให้แก่มูลนิธิเพื่อจัดพิมพ์เป็นหนังสือในลำดับถัดไป

ในส่วนขอเทคนิคที่ใช้ในการทำงานนี้ ผู้เล่าเรื่องกล่าวว่า ต้องมีสมาธิในระหว่างการทำงานเนื่องจากเป็นงานที่มีความละเอียด โดยต้องค่อย ๆ อ่านเนื้อหาทั้งภาษาไทยและคำแปลภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบเนื้อหาและความถูกต้องของการใช้คำและตัวสะกด นอกจากนี้ ในการพิสูจน์อักษร ผู้เล่าเรื่องได้ใช้ปากกาน้ำเงินขีดข้อความ (highlighter) และพับที่มุมบนหน้ากระดาษ เพื่อช่วยเตือนตัวเองไม่ให้หลงลืมว่า บริเวณใดบ้างที่ต้องแก้ไข

อุปสรรคหรือปัญหาที่สำคัญในระหว่างการทำงานนี้มีอยู่ 2 ประการดังนี้

1. ภาษาบาลีที่ใช้ในบทสวดมนต์มีทั้งภาษาไทยและคำอ่านภาษาอังกฤษของภาษาบาลี ทั้งนี้ เนื่องจากภาษาบาลีมีตัวอักษรหรือพยัญชนะที่ต่างไปจากภาษาไทย เช่น การมีจุดหรือขีดอยู่เหนือหรือใต้ตัวอักษร ซึ่งในกรณีที่ไม่แน่ใจในส่วนเนื้อหาของบทสวดว่าครบถ้วนไหมหรือตัวสะกดอย่างไรนั้น ผู้เล่าเรื่องมีแนวทางแก้ไขคือ ตรวจสอบตัวเนื้อหาจากหนังสือสวดมนต์หลักของทางมูลนิธิ และค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อตรวจสอบการใช้ตัวสะกด

2. เวลาในการทำงานซึ่งมีค่อนข้างจำกัด สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหานี้ ผู้เล่าเรื่องเห็นว่า หากในอนาคต ตนมีโอกาสได้ทำงานในลักษณะนี้ให้แก่มูลนิธิอีก ตนจะนำหนังสือสวดมนต์ที่ต้องตรวจสอบและพิสูจน์อักษรดังกล่าวมาทดลองใช้จริงในระหว่างที่ตนสวดมนต์ แทนที่จะอ่านจากหน้าจอกอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ เพื่อให้ตนเองได้เห็นข้อความในหนังสือที่อาจมีการสะกดไม่ถูกต้อง รวมทั้งเป็นการทำให้ตนเองสังเกตเห็นปัญหาอื่น ๆ ในฐานะผู้ใช้หนังสือด้วย ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาได้ระดับหนึ่ง

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

หลังจากงานนี้สำเร็จเสร็จสิ้นลง ผู้เล่าเรื่องรู้สึกดีที่เห็นชาวต่างชาติที่มาฝึกปฏิบัติธรรมที่มูลนิธิฯ นำหนังสือบทสวดมนต์นี้มาใช้ นำมาซึ่งความสุขที่ได้เห็นว่า สิ่งที่ดีที่ทำเป็นประโยชน์ได้ช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม นอกจากนี้ การทำงานชิ้นนี้ยังทำให้ผู้เล่าเรื่องได้เรียนรู้ว่า การผลิตหนังสือนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาเพียงอย่างเดียว แต่ประเด็นอื่นก็มีความสำคัญ เช่น การจัดเรียงเนื้อหา (organization) การวาง lay out รวมถึงการเลือกใช้ลักษณะตัวอักษร (font) ไม่ว่าจะเป็นตัวปกติ ตัวหนา ตัวเอียง หรือตัวขีดเส้นใต้ ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแต่มีส่วนสำคัญที่จะทำให้หนังสือเล่มนั้นสะดวกต่อการใช้งาน

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานบริการวิชาการชิ้นนี้ คือ การที่ได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นและคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เช่น การสื่อสารระหว่างผู้ร่วมงานซึ่งเป็นบรรณาธิการร่วมที่อยู่ต่างประเทศ โดยหลังจากผู้เล่าเรื่องได้รับคำแนะนำจากบรรณาธิการร่วมมาแล้ว ผู้เล่าเรื่องได้เรียนรู้วิธีการสื่อสารที่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกของผู้ร่วมงาน โดยเฉพาะในการสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ (LINE) กล่าวคือ ในกรณีที่เรามีความเห็นในเรื่องงานต่างไปจากผู้ร่วมงาน เราควรไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนพิมพ์ข้อความตอบกลับไป โดยต้องคำนึงว่าผู้อ่านจะรู้สึกอย่างไร และคำตอบหรือความเห็นของเราจะกระทบต่อจิตใจของผู้อ่านหรือไม่อย่างไร เราต้องรู้จักทำงานโดยไม่ยึดเอาความคิดเห็นของตัวเองเป็นใหญ่ การทำงานบริการวิชาการนี้ต้องใช้ความเมตตาและเข้าใจ เอาใจเขามาใส่ใจเรา และเปิดใจรับฟังความเห็นที่

แตกต่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของงานนี้คือ นำหนังสือสวดมนต์ไปให้ชาวต่างชาติใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด และขณะเดียวกันก็สามารถที่จะคงความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานได้ นอกจากนี้ ผู้เล่าเรื่องยังกล่าวว่า สามารถนำประสบการณ์ในเรื่องนี้มาปรับใช้ในการทำงานในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วย โดยเฉพาะในเวลาที่ต้องให้ความเห็นย้อนกลับ (feedback) แก่นักศึกษา

นอกจากนี้ ในแง่ของภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทำงานฉันนี้ ผู้เล่าเรื่องให้ความเห็นว่า ภาษาอังกฤษที่ตนเองสอนนักศึกษาในทุกวันนี้มีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษที่ใช้ในหนังสือสวดมนต์ กล่าวคือ ภาษาอังกฤษที่สอนในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอผลงาน (English for presentations) หรือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for communication) แต่ภาษาอังกฤษที่ใช้ในหนังสือสวดมนต์เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความแตกต่างดังกล่าว ผู้เล่าเรื่องเชื่อว่า ในการทำงานทุกอย่าง หากเราทำด้วยความเอาใจใส่ มุ่งมั่น ตั้งใจ และมีความรักในงานนั้น เราจะสามารถทำงานนั้นได้อย่างประสบความสำเร็จ โดยในระหว่างการทำงาน หากมีข้อติดขัดหรือไม่แน่ใจ เราสามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือสอบถามผู้รู้เพื่อผลิตผลงานแปลบทสวดมนต์นี้ให้มีความถูกต้องตรงกับต้นฉบับมากที่สุด